

sigtsmæssigt grundlag for iværksættelse af forsorgsforanstaltninger, og at dette grundlag kunne blive svækket, såfremt man alene skulle bygge på reglerne om børne- og ungdomsforsorg.

Dansk Forsorgsselskabs repræsentant oplyste, at selskabets indstilling byggede på det synspunkt, at man — i mangel på dokumentation af en særlig til den homoseksuelle prostitution knyttet skadevirkning — ud fra en almindelig lighedsgroundsætning måtte finde det rimeligst, at de to prostitutionsformer blev behandlet ens.

Særlig af forstander Erling Lund (Unge Mænds Vel) og overlæge Emma Vestergaard, der som psykiater er knyttet til foreningen, er det tidligere blevet anført, at man fra foreningens arbejde mener at have erfaring for, at der gennem den homoseksuelle prostitution kan ske varigere tilvæning til homoseksualitet, og på mødet blev det udtalt, at der i hvert fald var en særlig udtalt social fare forbundet med denne prostitutionsform. Det blev i denne forbindelse fremhævet, at den homoseksuelle prostitution — i modsætning til den kvindelige prostitution — er begrænset til de helt unge år, idet de prostituerede vil miste utugtskundernes interesse, når de bliver 22-23 år. Netop i de år, hvor den unge mand skulle uddanne sig eller vænne sig til en arbejdsmæssig indsats, vil han blive ført ud i en asocial tilværelse.

VI. Straffelovrådets synspunkter.

1. § 230.

Efter straffelovens § 199 straffes den, som undlader at efterkomme politiets pålæg om at søge lovligt erhverv. Pålæg kan bl. a. gives til den, der driver utugt som erhverv, d. v. s. lever af prostitution. § 199 lægger i den forbindelse ikke vægt på de seksuelle forholds karakter. § 199 er således en generel bestemmelse om grundlag for strafansvar for den, der driver erhverv ved heteroseksuel eller homoseksuel prostitution. Det har ligget uden for straffelovrådets opgave at foretage en nærmere vurdering af denne almindelige bestemmelse.

I forhold til § 199 er § 230 en skærpende særregel om homoseksuel prostitution. Skærpsen ligger navnlig på to punkter. For det

første er der i § 230 tale om en direkte kriminalisering af betalingsmodtagelse, idet ansvaret ikke er betinget af en forudgående politimæssig advarsel. For det andet rammer ansvaret også den, der har et lovligt erhverv og ikke driver homoseksuel prostitution erhvervsmæssigt. Den praktiske konsekvens af disse forskelle er, at den enkeltstående betalingsmodtagelse for homoseksuelt forhold umiddelbart giver grundlag for dom eller tiltalefrafald, uden at advarsel skal være givet, og uden at der behøver at blive foretaget nogen bedømmelse af sigtedes erhvervsmæssige eller øvrige sociale forhold.

Der er i straffelovrådet enighed om, at man i hvert fald kan bringe § 230 i større overensstemmelse med § 199 ved at gøre forudgående politimæssig advarsel til en betingelse for strafansvar efter § 230, jfr. herom nærmere nedenfor.

Et vanskeligere spørgsmål er, om der overhovedet er tilstrækkelig grund til at opretholde en særlig bestemmelse om strafansvar for den, som (efter at være advaret af politiet) modtager betaling for et homoseksuelt forhold, uanset at han ikke driver erhverv ved sådan prostitution. Som baggrund for en besvarelse af dette spørgsmål vil det være hensigtsmæssigt at præcisere nogle principielle synspunkter vedrørende straffelovgivningens stilling til disse problemer.

Det hævdes undertiden, at de ovenfor gengivne regler er udtryk for en forskelsbehandling af mandlig og kvindelig prostitution eller — som det også udtrykkes — en „diskrimination“ over for mandlige prostituerede. Det bør dog herved bemærkes, at straffeloven ikke sondrer mellem mandlig og kvindelig prostitution; den indeholder en regel om *homoseksuel* prostitution (§ 230), der fremtræder som et supplement til en hovedregel om *al* prostitution, heteroseksuel såvel som homoseksuel, mandlig såvel som kvindelig (§ 199). Når der dog er en vis berettigelse i at tale om forskelsbehandling af mandlige og kvindelige prostituerede, skyldes det den kendsgerning, at den homoseksuelle prostitution næsten udelukkende forekommer som mandlig prostitution, medens den heteroseksuelle prostitution helt overvejende er en kvindelig prostitution. Den skærpende regel i § 230 rammer